

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/75/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010225
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2011:3811010225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci obžalovaného D. I. hlavnom pojednávaní dňa 11.10.2011 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný D. I., nar. XX.XX.XXXX v Handlovej, okres Prievidza, trvale bytom Z. XXX, okres Prievidza, sa uznáva vinným, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry X. D., nar. XX.X.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P/41/2009 z 17.4.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.4.2009, bol zaviazaný platiť matke dcéry C. D. výživné 55,- eur, mesačne, a to do 15-teho dňa v mesiaci, túto povinnosť v Pravenci úmyselne neplnil od 25.8.2009 do 11.10.2011, hoci mal a má príjem z brigád, od 1.4.2009 je síce evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak v žiadosti o zaevidovanie prejavil záujem len o prácu murára - obkladača a baníka, pričom sa nezaujímal o iné voľné pracovné miesta, hoci ich úrad práce mal v ponuke, bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny pre nespoluprácu, od septembra 2009 do marca 2010 zaplatil C. D. 250,- eur a od 10.5.2010 k dnešnému dňu zaplatil X. D. 920,- eur, čím zostal na výživnom dlhovať C. D. za obdobie od 25.8.2009 do 10.5.2010 190,- eur a X. D. za obdobie od 10.5.2010 k dnešnému dňu 620,- eur, pričom čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 3T/170/2009-77 z 14.7.2009, právoplatným 3.9.2009, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, 3 písmeno c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení Zákona č. 224/2010 Z.z. (ďalej len Trestný zákon) a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného D. I., svedkyňu C. I., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný D. I. vypovedal, že výživné na dcéru neplatil z dôvodu, že nevedel, že táto ďalej navštevuje školu. Stretol sa s bratom C. D. a ten mu povedal, že dcéra skončila školu. Vychádzal teda z toho, že dcéra mala osemnásť rokov, ukončila školu, a tak nemusí platiť výživné. To sa dozvedel až na výsluchu na polícii. Ani potom sa však o to, či dcéra chodí do školy nezaujímal. Vedel, že dcéra chodí na poľnohospodársku školu, o dcéru sa bližšie nezaujímal, nechcel sa matke starať do výchovy, nepreveroval, či skutočne dcéra školu ukončila, či v škole nepokračuje. Od 25. augusta 2009 do hlavného pojednávania sa nevedel vyjadriť, koľko a kedy zaplatil na výživné. Pripustil, že spolu zaplatil 250,- eur. Žije s družkou, no nemal vždy peniaze na výživné, a preto na dcéru neplatil tak, ako mu to bolo určené. Po tom, čo bol na výsluchu na polícii, čo bolo 16.2.2011, tak si myslí, že výživné, podľa svojich možností, platil, platil po 50,- eur, každý mesiac až do augusta (vrátane) doklady o zaplatení výživného nemal pri sebe. Je poberateľom sociálnych dávok, je nezamestnaný, pokúšal sa hľadať prácu v Českej republike, nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie úradu práce, bol aj vyradený z evidencie, nevie, kedy. Keď bol v roku 2009 zaevidovaný, uviedol ako požiadavku zamestnania - murár obkladač, podľa toho, čo je vyučený, boli mu ponúkané zamestnania v iných odboroch, napr. obchod. Ak aj boli voľné miesta iné, na to sa neinformoval. Mal nájdené aj rôzne brigády, na ktorých mohol zarobiť od 200,- do 300,- eur mesačne, nemal trvalý pracovný pomer. Jeho dlh na výživnom môže byť okolo 750,- eur. Fajčí, nevedel povedať v akom množstve, používa družkin mobilný telefón. S družkou býva v podnájme, platia nájom 240,- eur, syn ho stojí 150,- eur, potom má výdavky družka, jeho výdaje. Náklady hradí z fušiek. S družkou majú spolu 3-ročné dieťa. Je si vedomý skutočnosti, že skutku sa dopustil v čase plynutia skúšobnej dobe odsúdenia pre totožnú trestnú činnosť. Chcel ísť pracovať do Čiech, malo ísť o prácu, podľa jeho vyjadrenia, na skúšobnú dobu. No nakoniec vypovedal, že do Českej republiky neodišiel pracovať.

Svedkyňa C. D. vypovedala, že obžalovaný od 25.8.2009 neplatil na výživné dcéry, od augusta 2009 do marca 2010 je zaslal spolu len 250,- eur - v auguste jej poslal 23,- eur, septembri, októbri decembri 2009 po 50,- eur, v novembri nezaslal výživné, vo februári a marci 2010 po 50,- eur. Zaplatil (predložila i na hlavnom pojednávaní príslušné poštové poukážky) výživné 25.3.2011 - 55,- eur, 20.4.2011 - 50,- eur, 23.5.2011 - 55,- eur a 18.8.2011 - 100,- eur (č.l. 123,137). Dcéra chodila na 3-ročné poľnohospodárske učilište, ukončila ho 18.6.2010, následne ihneď o 3 dni bola prijatá na 2-ročné maturitné štúdium, ktoré je na tej istej škole. S dcérou býva v Pravenci. Brat jej spomínal, že sa stretol s obžalovaným, no o čom sa rozprávali, nevedela povedať, vie len to, že mu mal povedať, že dcéra pokračuje i na ďalšom štúdiu. S bratom bývajú v spoločnej domácnosti, tak vedel, že dcéra hneď pokračuje v ďalšej škole. Obžalovaný sa o dcéru nezaujímal.

Svedok O. D. vypovedal, že sa párkrát stretol s obžalovaným. Pri stretnutiach sa i rozprávali o neteri X., stretli sa asi v apríli alebo júni 2011 a obžalovaný mu vravel, že nevedel, že dcéra chodí na nadstavbu. On vie, že neter skončila pôvodnú školu k júnu 2010, či sa vtedy niekedy stretol s obžalovaným, si nevedel presne spomenúť. Neter hneď bola prijatá na ďalšiu školu, tú nastúpila od septembra. Pri nejakom stretnutí mohol obžalovanému povedať, že jeho dcéra pokračuje v štúdiu, že by mu len povedal, že školu ukončila, na to si nepamätal.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13P/41/2009 (č.l. 19), z ktorého vyplýva, že obžalovanému I. bolo uložené platiť výživné k rukám matky dcéry do 15-teho dňa v mesiaci vo výške 55,- eur, č.l. 20 - rodným listom X. D., potvrdením o návšteve školy - č.l. 21-23, z ktorých jednoznačne vyplýva, že X. D. ukončila Strednú odbornú školu v Prievidzi záverečnou skúškou dňa 18.6.2010 a rozhodnutím z 21.6.2010 bola prijatá na nadstavbové štúdium na tej istej škole a tú i navštevuje, poštovými poukážkami o platení výživného obžalovaným v marci, júni, júli, auguste, septembri, októbri, decembri 2009, februári, marci 2010, spolu vo výške 250,- eur, poukážkami č.l. 137, trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/170/2009 s doručenkou - č.l. 26 - 27, ako i pripojeným spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/170/2009, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol

uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona (totožná oprávnená), rozhodnutie sa stalo právoplatné 3.9.2009, obvineným bol trestný rozkaz prevzatý dňa 24.8.2009, správami Sociálnej poisťovne - pobočka Prievidza a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza č.l. 28-82, 145, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol naposledy zamestnaný v spoločnosti DAK, s.r.o. do 23.4.2009, od 1.8.2009 nebol poberateľom dávky v nezamestnanosti, nepoberal žiadne dávky dôchodkového zabezpečenia, dávky v hmotnej núdzi poberá až od 1.2.2011 v sume 62,50 eur, obvinený v žiadosti o sprostredkovanie práce uviedol, že chce pracovať ako murár - obkladač alebo baník, úrad práce mal však iné voľné miesta v iných odboroch, o ktoré však obžalovaný nemal záujem, no v prípade záujmu ho mohol úrad práce na ne zamestnať, obvinený nie je vlastníkom žiadneho motorového vozidla č.l. 90, je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti č.l. 86, bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie 5.6.2011, pretože sa nedostavil na úrad v stanovenom termíne správa č.l. 144.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, dôkazy jednotlivito i súhrne, z nich čiastočne na samotnú výpoveď obžalovaného D. I., výpoveď svedkov C. D., zabezpečené listinné dôkazy mal súd preukázané, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Obžalovaný na výživu svojej dcéry neplatil výživné v sumách mesačne podľa rozhodnutia súdu, resp. aspoň v nižšej sume, podľa svojich možností, túto povinnosť vyživovať iného neplnil úmyselne, keď sa nezaevidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, mal príjem z brigádnických prác na výživné neprispieval v daných mesiacoch. Obrana obžalovaného, že nevedel, že má platiť výživné, pretože vychádzal z toho, že dcéra má 18 rokov, ukončila školu a v štúdiu nepokračuje, javí sa byť súdu ako účelová, nevierohodná vyvrátená svedkami C. D., O. D., listinnými dôkazmi, z ktorých dôkazov jednoznačne vyplýva, že dcéra obžalovaného plynule pokračovala v štúdiu na tej istej škole, nikým nebol obžalovaný informovaný, že už nie je študentom. Týmto svojím konaním obžalovaný tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, 3 písmeno c) Trestného zákona.

Štát má záujem na riadnej výchove a výžive nezaopatrených detí. Neoddeliteľnou súčasťou toho je i zabezpečenie dostatočných finančných prostriedkov. Obžalovaný D. I. svojím konaním porušila tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil so správami charakterizujúcimi osobu obžalovaného D. I., s pripojeným spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/170/2009. Obžalovaný nebol doposiaľ postihnutý v priestupkovom konaní - správa č.l. 91, jedenkrát bol postihnutý v priestupkovom konaní Mestskou políciou Prievidza - správa č.l. 89, v mieste bydliska, ako to vyplynulo zo správy o povesti č.l. 88, nie sú o nej známe žiadne negatívne poznatky, obžalovaný bol v posledných 10. rokoch 2-krát súdne trestaný, rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/412/00 z 1.8.2001 pre trestný čin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 247 odsek 2 písmeno a), odsek 5 Trestného zákona a iné a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do II. NVS, z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený 11.12.2003 na skúšobnú dobu 4 roky, v ktorej sa osvedčil a naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/170/09 pre prečin podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, 2 mesiace, t.j. do 3.11.2011.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil účel trestu vyplývajúci z § 34 odsek 1 Trestného zákona, zohľadniac okolnosti spáchania skutku, jeho následky, zohľadniac existenciu jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona, okolnosť, že obvinený už bol súdne trestaný, neexistenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti, zohľadniac osobu obvineného, jeho doterajší spôsob života, možnosť jeho nápravy, resp. ostatné skutočnosti významné a určujúce pri určovaní druhu a výmery trestu a dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti, morálne odsúdenie konania obvineného, no predovšetkým i na jeho prevýchovu, bude dostatočný i primeraný trest, s prihliadnutím na okolnosť, že obvinený sa trestnej činnosti, zo spáchania ktorej je rozsudkom uznávaný vinným, dopustil v čase plynutia skúšobnej doby jeho posledného odsúdenia a ustanovenia § 49 odsek 2 Trestného zákona o nemožnosti použiť ustanovenie o podmiennečnom odklade výkonu trestu v prípade, že súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin, ktorý spáchal v čase skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, pretože u obžalovaného prevyšovali priťažujúce okolnosti, trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne. Podľa názoru súdu, iný druh trestu nemôže s ohľadom na osobu obvineného, jeho

doterajší spôsob života, v dostatočnej miere plniť účel trestu, z hľadiska tak individuálnej ako i generálnej prevencie, keď obvinený napriek tomu, že bol právoplatne uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy, kde mu bolo podmieneným trestom vplývajúce na jeho osobu, napriek tomu naďalej si riadne a včas svoju vyživovaciu povinnosť voči tej istej osobe neplnil. Pretože obžalovaný bol pred spáchaním trestnej činnosti v posledných 10. rokoch vo výkone trestu, súd ho v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.